

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ρουμανίας

**Οἱ Ἅγιοι Μωϋσῆς Ματσινικ ἐκ Σιμπίου
καὶ Ἰωάννης ἐκ Γκάλες,
οἱ Πρεσβύτεροι καὶ Ὁμολογηταὶ
† 21ῆ Ὀκτωβρίου**

Ο Ἅγιος Μωϋσῆς Ματσινικ χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος στὸ Βουκουρέστι ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Οὐγγροβλαχίας Νεόφυτο, τὸ 1746.

Ἀντιστάθηκε ἀνδρείως στὶς ἐπιδιώξεις τῶν Οὐνιτῶν καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ συνελήφθη καὶ φυλακίσθηκε στὴν Σιμπίου γιὰ δεκαεπτὰ μῆνες.

Ἀποφυλακίσθηκε μὲ τὸν ὄρο νὰ ἀπέχη ἀπὸ τὰ ἱερατικά του καθήκοντα καὶ ἔζησε γιὰ κάποιο διάστημα σὰν ἀπλὸς χωρικός.

Τὸ 1752 οἱ πιστοὶ τὸν ἔστειλαν σὲ ἀποστολὴ στὴν Βιέννη, μαζὶ μὲ τὸν Ἅγιο Ὅπρεα Μικλάου ἐκ Σαλιστίας († Μνήμη: 21ῆ Ὀκτωβρίου), γιὰ νὰ ὑποβάλλη στὴν Αὐτοκράτειρα Μαρία-Θηρεσία τὸ αἴτημα τῆς δικαίας μεταχειρίσεως καὶ προστασίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς νότιας Τρανσυλβανίας.

Ἀντὶ ὅμως γιὰ ἄλλη ἀπάντηση, ἡ Αὐτοκράτειρα διέταξε νὰ φυλακισθοῦν, χωρὶς δίκη, στὸ φρούριο τοῦ Κούφσταϊν.

* * *

Τὰ ἐπόμενα χρόνια, ἐκπρόσωποι τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ

της Τρανσυλβανίας ἀπαίτησαν ἐπανειλημένως τὴν ἀποφυλάκισι τῶν δύο Ἁγίων Ὁμολογητῶν, δίχως ἐπιτυχία.

Στὶς 24 Ἰουλίου 1784 ἡ σύζυγος τοῦ Ὀπρεα, Στάνα Μικλάου, ἀπηύθυνε στὸν Αὐτοκράτορα Ἰωσήφ Β΄ αἴτημα γιὰ τὴν ἀποφυλάκισι τοῦ συζύγου της, ὁ ὁποῖος βρισκόταν στὴν φυλακὴ ἐπὶ τριάντα δύο ἔτη.

Ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν ἀπάντησε ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανένας κρατούμενος μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα, γεγονός ποῦ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ὑποθέσουμε ὅτι οἱ δύο Ἅγιοι τελείωσαν τὶς ἡμέρες τους στὰ κελλιά τοῦ Κούφσταϊν, διαφυλάττοντας ἀκέραιη τὴν Ὁρθόδοξη πίστι τους καὶ λαμβάνοντας ἐξ οὐρανοῦ τὸν καλλίνικο στέφανο τοῦ μαρτυρίου.

* * *

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἐκ Γκάλες χειροτονήθηκε στὸ Βουκουρέστι (ἢ στὸ Ρίμνικ), λόγῳ ἀπουσίας τοῦ ὀρθοδόξου Ἐπισκόπου Τρανσυλβανίας.

Ἐπῆρξε καὶ αὐτὸς ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀνδρείους ὁμολογητὲς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἐναντίον τῆς Οὐνίας. **Μία** νύκτα, πράκτορες τῶν αὐστριακῶν ἀρχῶν εἰσέβαλαν στὸ σπίτι του στὸ Γκάλες γιὰ νὰ τὸν συλλάβουν. **Καθὼς** ὁ πατὴρ Ἰωάννης ἀπουσίαζε, ἔδεσαν χειροπόδαρα τὴν σύζυγό του καὶ ἄρχισαν νὰ τὴν βασανίζουν. **Ἄκουσαν** οἱ γείτονες τὶς κραυγὲς της καὶ ἔτρεξαν νὰ βοηθήσουν· οἱ πράκτορες πυροβόλησαν ἓναν ἐν ψυχρῷ καὶ τὸν ἄφησαν νεκρό.

Τὸ 1752 ὁ πατὴρ Ἰωάννης καὶ ἄλλοι πιστοὶ μετέβησαν στὸ Βανάτο καὶ ἐνεχείρισαν μίαν ἀναφορὰ τῶν Χριστιανῶν τῆς δυτικῆς Τρανσυλβανίας σχετικὰ μὲ τὰ κακουργήματα τῶν Οὐνιτῶν στοὺς Ἅγίους Ὁμολογητὲς Μωϋσῆ Ματσινικ καὶ Ὀπρεα, ἐν ὄψει τῆς ἀποστολῆς τους στὴν αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ τῆς Βιέννης.

Ὅταν ἐπέστρεψε, συνέχισε μὲ θάρρος τοὺς ἀγῶνές του γιὰ τὴν διαφύλαξι τῶν Ὁρθοδόξων Παραδόσεων. **Τὸν** Μάιο τοῦ 1756 τὸν συνέλαβαν καὶ τὸν ὠδήγησαν σιδηροδέσμιο στὴν Σιμπίου. **Μὲ** διαταγὴ τῆς Αὐτοκράτειρας Μαρίας-Θηρεσίας κατα-

δικάσθηκε σὲ ισόβια κάθειρξι· τὸν ἔκλεισαν στὶς φυλακὲς τῆς Ντεβὰ στὸ Βανάτο καὶ ἕναν χρόνο ἀργότερα τὸν μετέφεραν στὸ Γκρατς τῆς Αὐστρίας.

Τὸ 1776, ἔμποροι τοῦ Μπρασῶφ, οἱ ὁποῖοι εὕρισκοντο στὸ Γκρατς γιὰ ὑποθέσεις τους, ἐπισκέφθηκαν τὸν πατέρα Ἰωάννη στὸ κελλί του καὶ ἐκεῖνος τοὺς διακήρυξε μὲ τὴν ἴδια παρρησία, ὅπως καὶ πρὶν εἴκοσι ἔτη: «Καλύτερα νὰ ἀποθάνω στὴν φυλακὴ παρὰ νὰ ἀρνηθῶ τὴν ἔνδοξο Πίστι μου!».

Τὸν μετέφεραν στὴν συνέχεια στὸ φρούριο τοῦ Κούφσταϊν, ὅπου ἐτελεύτησε μέσα σὲ φρικτὰ βασανιστήρια, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι Ὁμολογητὲς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως στὴν Τρανσυλβανία (μετὰ τὸ 1780).

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

